

KONEČNÉ ODHALENÍ

Programovací partner: GK 19
Rodina zkoušek (GK 12, 33, 56)

Fyziologie: hrdlo/štitná žláza
Aminokyselina: žádná (stop kodon)

STÍN 33 ZAPOMNĚNÍ

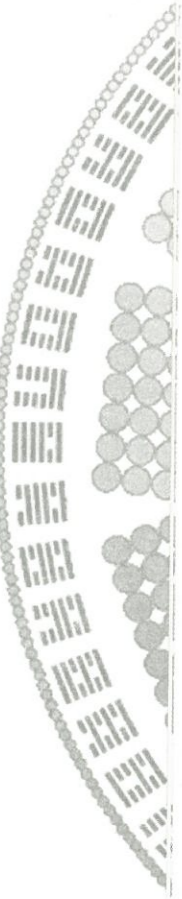
BAŽINA ZVANÁ MÁJÁ

Vždy když se na této planetě inkarnuje lidská bytost, jediné, co si s sebou přináší do dalšího života, jsou vzpomínky. Nejsou to obyčejné vzpomínky, tak jak je běžně chápeme. Je mnoho různých druhů vzpomínek. Až na výjimečné případy si vzpomínky na předchozí životy ani na žádnou jinou předchozí existenci nevybavujeme, a přesto si je neseme v jemnohmotných vrstvách naší aury. Mnoho kultur se věnovalo důkladnému výzkumu procesu inkarnace na objektivní i subjektivní úrovni – způsobům, jak vstupujeme do těla a jak je opouštíme. Egypťané, Tibetané i čínští taoisté nám zanechali na toto téma velké množství informací. Ale zřejmě tím největším a zcela jistě nejstarším zdrojem je indická kultura a moudrost uložená ve *védách*.

Védy údajně sestavili *ršiové* – velcí mudrci, kteří dosáhli realizace před mnoha eóny a zanechali po sobě rozsáhlé mapy a učení, které by nám mohly pomoci při osvobození a úniku z *májá* neboli světa iluzí. Jedním ze základních kamenů véd je koncept *karmy*. Pojem karmy známe většinou jako princip příčiny a následku – každá myšlenka, slovo a čin nese energetický náboj, jenž v průběhu času způsobí domino efekt a vrátí se opět k nám. Méně známý je princip *sanskár*. Sanskáry jsou specifické vzpomínky, které si přenášíme z jednoho života do dalšího podle karmy, kterou jsme v daném životě na sebe vzali. Tyto vzpomínky nejsou jen tak obyčejné – můžeme si je představit jako shluky kinetické energie uložené v našem vědomí, které určují, jak bude vypadat náš život a osud. Sanskáry dávají vzniknout všem lidským touhám, které zpětně vytvářejí další sanskáry. Proto staří mudrci říkali, že jsme se nechali lapit do nekonečného kola či sítě, kterou jsme si sami na sebe utkali – kvůli vzpomínkám, které neustále vytváříme, paradoxně neschopní si vzpomenout, kým ve skutečnosti jsme.

Stín 33 je významným stínem našeho zapomnění. Společně se stínem 12 Ješitností a stínem 56 Rozptýlením představuje jednu ze tří důležitých zkoušek na cestě naší evoluce na této planetě. Tyto tři stíny geneticky souvisejí se třemi terminačními kodony v lidském genomu. Jelikož právě naše vzpomínky nás udržují ve stavu zapomnění, naším největším úkolem v životě je prohlédnout své iluze, a tím proklouznout síť svého malého já. Jak tedy uniknout z tohoto šíleného bludiště plného paradoxů, když každá touha, kterou chceme naplnit, jen ještě více utahuje tuto síť? Jedna touha je přece jen výjimkou – a tou je touha rozpomenout se na své skutečné já. Tato touha se skrývá ve stínu 33 Zapomnění. Touha po úniku ze své iluze je počátkem procesu probouzení. Poprvé tak začínáme rozmotávat síť svých sanskár, namísto abychom je vyžívali.

Sanskáry jsou příležitosti k vyléčení našeho zranění. Fungují jako jakési karmické červí díry, které nás k některým lidem přitahují a od jiných odpuzují. Programovacím partnerem GK 33 je GK 19 zvaný Spoluzávislost. Právě naše vztahy nám nabízejí největší příležitost rozmotat síť omotanou kolem našich zranění. Každé zranění je doslova ovinuto kolem našich genových kódů. Naše nejhlubší vzpomínky nás vhánějí do těch nejnáročnějších vztahů. Stín 19 Spoluzávislost vytváří kolem druhého člověka jakýsi energetický zámoček, který jej dusí či přímo ničí. Přesto nám právě tyto obtížné vztahy nabízejí přímou cestu k tomu, abychom prorazili závoj svého zapomnění. Právě ony nás totiž nutí, abychom se sami sebe ptali, kým jsme, co znamená láska v našem životě a co je vůbec smyslem života.

Abychom odhalili skrytá tajemství svých sanskár, je potřeba plně se otevřít svému životu a bolesti, která se ukrývá v nejrůznějších vrstvách naší bytosti. Tři terminační kodony jsou genetická označení v naší fyzické DNA, a když jsou aktivovány, začnou nás odpojovat od iluzorního světa založeného na vnějších smyslech. Tento kodon nese název *Rodina zkoušek* z velmi dobrého důvodu. Každé probuzení v nás totiž oživuje našeho vnitřního hrdinu, který musí projít svými mytickými zkouškami. Pouze intenzita naší vlastní nespokojenosti má moc vystrčit naše vědomí ven z pole spánku, které vytváří *májá*. Vše začíná zde, ve stínu 33, který vězní kolektivní vědomí hluboko v iluzorním světě našich smyslů. Navzdory tomu, co se běžně traduje o karmě, ta specifická karma, kterou si neseme ve svých genech, nemá žádné přímé spojení s našimi činy v uplynulých životech. Naše sanskary jsou součástí kolektivního energetického pole a v každé nové inkarnaci se toto pole kompletně vyčistí a restartuje. Tajemství zákona karmy a mystické téma vykoupení jsou podrobně popsány v GK 22.

Abychom pochopili, jak fungují naše sanskary, je potřeba hlouběji rozjímat nad svými vztahy. V našem životě se vždy najdou lidé, kteří nás tak silně přitahují, že máme někdy pocit, že už je odněkud známe. Pocit buněčné paměti mezi lidmi je známkou karmického pouta a vzniká ze *sanskár*. Takové vztahy jsou vždy intenzivní a mohou na nás klást značné nároky. Jsou to doslova vztahy lásky a nenávisti. Pokud naplno vstoupíme do takového vztahu a nesnažíme se utéci před procesem, který se v něm odehrává, dáváme ve svém životě prostor milosti. Přijetím zkoušky, kterou vztah přináší, transformujeme vzorce spoluzávislosti na vyšší frekvence, což vyžaduje velkou lásku a oddanost. Na světě neexistuje situace, která by nemohla být využita k pozvednutí frekvencí a otevření srdce našemu vnitřnímu božství.

Stín 33 tudíž ovládá všechny nekonečné cykly existence a inkarnace na planetě. Udržuje nás v hlubokém spánku tím, že drží v utajení naši minulost. Kolem energetických a éterických hranic naší planety se nachází velký závoj, který odděluje nižší realitu od vyšší. Je to jakási pomyslná frekvenční hranice zvaná *hranice nenavratitelnosti*, která funguje jako pojistka. Dokud se frekvence, které procházejí naší DNA, nezvýší nad úroveň této pomyslné hranice, nemůže nám být odhalena naše skutečná podstata ani podstata vesmíru. Kdybychom si totiž rozpomněli, že jsme už milionkrát prožívali totéž drama jen v nepatrně odlišných nuancích a že nám stále působí totéž utrpení, ihned bychom vystoupili z těchto prastarých lidských vzorců a překročili svoje utrpení. Stín 33 však tvoří pomyslný závoj, který nás ukrývá před tímto širším životem – udržuje nás v ústraní zde, na planetě utrpení. Jeho účelem je udržet lidstvo uzamčené v materiální formě až do doby, kdy se vědomí samo začne spontánně probouzet. Stín Zapomnění zaručuje, že zůstáváme žít v iluzi, že jsme sami a oddělení, nikoli jednotou.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 33 – UZAVŘENOST

Jsou to extrémně plaší lidé, kteří nejsou schopni vystoupit ze svého mlčení a komunikovat s ostatními. Mohou mít pocit, že na ně svět zapomněl, že je nikdo nevidí. Jejich přirozenou tendencí je schovávat se před lidmi a vždy si najdou nějaký způsob, jak to učinit – hodně pracují, dodržují přísnou disciplínu nebo si vyberou životní styl, jenž jim umožňuje žít v izolaci. Jejich osobní nejistota je činí v chování vůči ostatním toporné a necitlivé. Takový člověk těžce zvládá vztahy, protože intimita vyžaduje, aby vylezl ze své ulity. Když se takový člověk probudí, může překvapit sebe i ostatní tím, jakou hlubokou moudrost v sobě nese díky zkušenostem, jež za svůj život (životy) nasbíral.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 33 – KRITIČNOST

Reaktivní podoba vycházející z hněvu se projevuje jako útočné chování. Aby se člověk necítil sám, nevědomě se snaží vyprovokovat reakce ve druhých lidech. Tato povaha se vyznačuje kritičností. Tito lidé velmi dobře rozumí emocionálním blokům, které udržují ostatní ve stavu Zapomnění. Snaží se na sebe upoutat pozornost tím, že poukazují na negativní vzorce ostatních, často pod záminkou pomoci. Téměř vždy dosáhnou požadované reakce ve formě zlosti. Tento způsob přitahování pozornosti je samozřejmě velmi destruktivní a neuspokojivý. Vede jen k dalšímu hromadění vzteku, který časem nevyhnutelně vyústí v jeho nekontrolovaný výbuch. Teprve až se tyto lidé naučí přestat promítat svůj hněv na druhé, začnou se konečně rozpomínat na to, jaké to je milovat a být milován.

DAR 33 BDĚLOST

SMRT EGA

Když pozvedneme frekvence svého vědomí na úroveň daru, objeví se něco nesmírně magického – kvalita zvaná Bdělost. Bdělost je slovo používané především v buddhismu, kde je považováno za jeden z významných znaků meditace. Být bdělý znamená být pozorný, ale předpokládá ještě něco více: člověk s darem Bdělosti je ten, kdo uvolnil oba extrémní stíny Zapomnění a není již ovládán svými nevědomými strachy, touhami ani hněvem. Na úrovni daru Bdělosti se sice stále ještě můžeme buď schovávat, nebo naopak reagovat, ale zároveň své chování a vzorce *vidíme*. Jakmile se spustí proces rozpomínání, v jistém smyslu vstupujeme do očištěnce. Ve stavu spánku na frekvenci stínu jsme žili v blahé nevědomosti o svých sanskárách a příčinách a rozsahu svého utrpení. Nyní však začínáme rozpoznávat vzorce způsobující naše utrpení, a čím bdělejší se stáváme, tím větší bolest a marnost cítíme. Nicméně po nějakém čase Bdělost začne transformovat kinetickou energii uvolňující se ze sanskár a před námi se objeví zcela nový pohled na svět.

Díky daru Bdělosti objevujeme, jak sami sebe očistit a zjemnit natolik, abychom už nevytvářeli negativní karmu. Proces očisty je nedílnou součástí rozplétání a uvolňování našich sanskár a může se velmi urychlit, když pracujeme na svých vztazích. Chemická skupina zvaná *Rodina zkoušek* nás učí rozlišovat (dar 12) mezi tím, co nás drží ve vězení, a tím, co nám dává svobodu. Činíme to tak, že krotíme své myšlenky, pocity, slova a činy. Další spřízněný terminační kodon, dar 56 Obohacení, nás učí, jak velmi nás naše smysly odvádějí od naší pravé podstaty. Začínají nás přitahovat zkušenosti, které obohacují našeho ducha, spíše než ty zážitky a závislosti, které prostě jen uspokojují či zahlcují naše smyslové orgány. Karma uložená v naší DNA se systematicky transformuje zpět do své čisté podstaty. Jakmile jednou ochutnáme nádheru této čisté podstaty, začneme po ní stále více toužit. Odhalíme tajemství veškeré lidské touhy: jakmile je očištěna do svého přirozeného stavu božské touhy, stává se motorem, který nás vrací do skutečného centra našeho bytí.

V buddhismu existuje známá meditační technika zvaná *vipassaná*. Lze ji praktikovat mnoha způsoby, ale základem je pozorovat své sebeuvědomování. Svým způsobem je každý ze šedesáti čtyř darů jedním druhem *vipassany* – sebeopozorování a sebeuvědomování, které předchází úplné přeměně negativních vzorců našich stínů. Skutečné překročení svého malého já nastává až na úrovni siddhi, ale mostem k této úrovni je množství nejrůznějších technik a pochopení úrovně daru každého genového klíče. Na úrovni daru jsou techniky ještě velmi užitečné, a proto jsou meditace a rozjímání velkou pomocí. Pro většinu lidí je cesta ze stínu přes dar tou nejpřístupnější cestou do vyšších dimenzí. Dá se říci, že stín je semínkem, dar je květinou a siddhi je plodem. Jeden krok vede automaticky k dalšímu kroku. Bdělost není přímo technikou, i když zpočátku může být. Bdělost je organickým rozkvětem sebeuvědomování a seberozpomínání.

Jakmile se probudíme z iluze, ve které jsme doposud žili, vytryskne v nás dar Bdělosti jako proud naší přirozenosti. Ve chvíli, kdy jsme schopni pozorovat své karmické vzorce v akci, začínají se rozmotávat naše sanskary. Být bdělý znamená zastavit se přímo uprostřed ohnivé hádky a uvědomit si, že jsme zapomněli na svou pravou podstatu – to jest uvědomit si svou hru na oběť. Jak začínáme vidět všechny nevědomé vzorce, které nás tak dlouho ovládaly, probouzí se v nás nová kvalita vědomí. Je důležité chápat, že na úrovni daru člověk není ještě zcela osvobozený od vzorců oběti, ale nachází se v procesu, který je stále více oslabuje. Na této úrovni dochází k dalšímu zajímavému fenoménu – čím blíže jsme ke kvantovému skoku do siddhi, tím se vzorce zdají být intenzivnější a náročnější. Ve skutečnosti nejsou o nic obtížnější než předtím, ale my si stále více uvědomujeme, že spíme, a je nám to stále nepříjemnější. Ale jelikož, jak víme, nemůžeme *udělat* nic pro to, abychom své probouzení urychlili, pozorujeme jen, jak se naše iluze začíná na okrajích drolit. Je to fenomén, který mystici nazývají smrt ega. Naše Bdělost je jediné, na co se v této fázi můžeme spolehnout – a nakonec i Bdělost samotná se rozplyne.

Bdělost je také předpokladem pro rozvinutí našeho génia. Dar je úrovní našeho génia. Teprve až jsme schopni objektivně pozorovat své myšlenky, pocity, touhy i činy – svou vlastní subjektivitu – jediné potom z nich můžeme vytvořit umění. Pokud je někdo vědecký génius, pak musí být schopen myslet svými pocity a cítit svými myšlenkami. Tak přichází génius na svět – ničím jiným než pozorováním. Proto mnozí géniové netouží po uznání – vědí, že oni svého génia nestvořili. Génius se zrodí, jen když mu nestojíme v cestě. Génius je stav vědomí – určitá fáze ve zvyšování frekvencí. Skutečně plná Bdělost nastává, když

si uvědomíme, že našima očima se dívá něco jiného, že něco jiného myslí naše myšlenky a žije naše činy. To *něco jiného* – ať už to nazveme géniem, meditací nebo modlitbou – je větší realita rozpomínající si naším prostřednictvím sama na sebe.

SIDDHI 33 ODHALENÍ

BOŽSKÉ ZAVRŠENÍ

Skupina kodonů zvaná *Rodina zkoušek*, vyznačující se přítomností tří terminačních kodonů v DNA, zahrnuje tři hlavní stadia lidského probouzení. První stadium, reprezentované genovým klíčem 33 a jeho stínem Zapomnění přináší uvědomění, že žijeme v pekle, či slovy Buddhovy vznešené první pravdy, že život je utrpení. Druhé stadium, které představuje GK 56 a jeho stín Rozptýlení, přináší proces postupné transcendence našeho utrpení. Třetí a závěrečnou fázi zastupuje GK 12 se stínem Ješitnosti, který nás konfrontuje s pravou podstatou našeho já. Jak stoupáme do vyšších a čistějších frekvencí, můžeme občas nahlédnout do tajemství vyšších dimenzí. Naše DNA začne časem procházet mutací, aby byla schopna zvládnout vysokofrekvenční vibrace. Jakmile naše DNA zmutuje natolik, aby byla schopna unést vyšší frekvence trvale, je připravena přijmout sféru siddhi v plné síle.

Když v nás zazáří siddhi 33, zapomeneme na vše, čím jsme byli, a rozpomeneme se na to, čím skutečně jsme. Završením této fáze se lineární čas rozpadá a s ním i paměť. Neznamená to, že ztratíme svou fyzickou paměť, jen naše mysl už nemá šanci zasahovat do čistoty vědomí, které vymazává sanskary z celé naší bytosti. Bez přímého spojení s minulostí a budoucností existuje pouze nekonečný čas – koncept, který nelze popsat slovy. Odhalení je jako záplava. Už od počátků lidské civilizace existovaly legendy o dávných časech zlatého věku, kdy na zemi vládla absolutní harmonie a mír. Líčily také konec tohoto věku, když lidstvo zapomnělo milovat a žít v harmonii s životem. A tehdy ukončila jeho existenci velká potopa, která vyčistila svět a zanechala po sobě jen hrstku těch, kdo se zachránili.

Mytologie v sobě skrývá mnohá tajemství. Především však ve svých symbolických vizích ukrývá tajné kódy. Každý mýtus vznikl přímo jako produkt naší genetické výbavy, která v sobě obsahuje všechna tajemství v původní podobě. Proto nás velcí mistři vždy nabádali, abychom království nebeské hledali v sobě. Ať už je legenda o potopě světa založen na faktech či ne, představuje v lidské psyché velmi hluboký symbol – symbol Odhalení. Po potopě přijde vždy nějaké znamení – holubice, duha – jako symbol nového světa. Potopa je vzpomínkou na naši budoucnost. Její existence je potvrzením toho, že jednoho dne bude každý z nás očištěn obrovskou vlnou vědomí a že naše existence odděleného já jednoho dne skončí. Odhalení přináší konec všem koncům. Přináší konec všem mýtům, evoluci i lidstvu samotnému. S příchodem Odhalení vesmír zaniká. Nelze ani říci, že ze starého světa povstane nový svět, protože čas se rozplyne. Proto také zmizí všechna slova, myšlenky i symboly, neboť i ony jsou založeny na existenci času.

Odhalení dává vzniknout skutečnému tichu. Bytosti ztělesňující toto siddhi už nemají co říci – a pokud promluví, pak jen aby sdělily, že není co říci. (Existuje celá řada zábavných možností, jak to sdělit). Toto siddhi se samozřejmě týká také rozpomenutí na všechny součásti našeho většího těla i na to, že tvoří zároveň jednotu. Skutečné rozpomenutí je jako exploze – náhlá povodeň, která odplaví všechnu minulost a odhalí to největší tajemství ze všech – tajemství věčného Teď.

Kromě osvícení, které přichází s každým siddhickým stavem vědomí, existují další přirozené projevy siddhi. Ten, koho zasáhne siddhi 33, přináší na svět jistý pocit ukončení. Přítomnost tohoto siddhi na světě předznamenává uzavření jedné velké epochy. Velká odhalení se objevují vždy v obdobích přirozeného zakončení nějaké epochy lidských dějin a často přinášejí podivně znějící proroctví o nadcházejícím věku. Toto siddhi je také proslulé tím, že odhaluje skrytá tajemství. Prostřednictvím svých fyzických nosičů zpřístupňuje kolektivnímu vědomí jedinečná tajemství. Díky jeho nezvyklému postavení je můžeme v tomto smyslu považovat za archetypální spojení s evolucemi mimo hranice lidského vědomí, jako například s andělskými říšemi. Každý terminační kodon v naší DNA předchází iniciačnímu kodonu dalšího pramenu vzájemně propojeného kódu. Mluvíme sice o konci lidské evoluce, ale jsou světy, které existují mimo náš koncept evoluce. Siddhi 33 je vstupní branou k těmto vyšším a širším realitám, jež začínají tam, kde lidská bytost končí.

Kdykoli mluvíme o siddhickém vědomí, nacházíme se ve světě paradoxu. Z pohledu absolutna neexistuje svět, evoluce ani úhel pohledu. Nicméně lidská schránka, jež se probudí do siddhické úrovně, přinese před svou smrtí kolektivnímu vědomí lidstva vždy něco jedinečného – něco, co vždy přispívá k evoluci lidského vědomí. Čili i když pro takového člověka vývoj skončil, jeho probuzení zapadá do příběhu evoluce celého lidstva. Tento člověk je také hráčem lidského dramatu, než odejde, musí zde sehrát svou roli, přestože ví, že neexistuje, kdo by odešel, a že není kam odejít. To je podstatou všech šedesáti čtyř siddhi – každé siddhi je stále pouze omezeným vyjádřením absolutna.

Siddhi 33 vlastně odhaluje individuální a kolektivní mytologii osvícení. Osvícení samo se vyvíjí. Stav osvícení je vždy absolutní, nicméně způsoby, jakými se lidstvo probouzí do stavu osvícení, se vyvíjejí a mají uvnitř iluze *mája* svůj jedinečný příběh. Tím, že nás siddhi 33 otevírá vyšším realitám a andělským frekvencím, jež se nacházejí mimo naši fyzickou DNA, urychluje evoluci lidského vědomí. Je to paradox, protože vědomí na úrovni siddhi ví, že vyšší vědomí či jakákoli představa vyšších frekvencí je jen iluzí! Lidská DNA v sobě vskutku skrývá záračné kvality, které mohou být aktivovány vysokými frekvencemi siddhi, ale i ty mají své hranice. Za hranicemi binární soustavy kódů naší fyzické DNA existují další sféry a ty se nacházejí ve vyšších dimenzích, které nazýváme jemnohmotná těla.

A tak se odvíjí lidské drama, v němž každý jednotlivec podstupuje nová a nová odhalení, než dospěje ke konečnému Odhalení. Vědomí zabydlené ve formě se vždy ubírá určitou cestou, která se jeví jako osobní příběh. Vtip spočívá v tom, abychom se do svého příběhu zamilovali a žili jej naplno. Naprosto zaručené jsou dvě věci: za prvé, že zcela jistě dojdeme na konec příběhu, a za druhé, že náš příběh bude zcela jedinečný a nebude se podobat příběhu nikoho jiného. Proto pro nás může být tak zavádějící, když nasloucháme příběhu někoho jiného o tom, jak dospěl k osvícení či jaké techniky a učení mu při tom byly nápomocny. Ve skutečnosti nemůžeme pro to, kdy a jak dosáhneme tohoto stavu, udělat vůbec nic. Pouze důvěřovat svému příběhu. A to je také důvod, proč je pro lidi tak vzácné tohoto stavu dosáhnout – není koho následovat, naše cesta vede panenskou krajinou a divočinou, a když je nám konečně zjevena ta velká pravda, stane se tak za naší nepřítomnosti!

* *Vědy jsou rozsáhlým komplexem textů, které tvoří nejstarší součást sanskertske literatury a zároveň nejstarší část hinduistických textů. Samotné slovo věda je odvozené ze sanskertskeho kořene vid a znamená vědění, poznání pravdy, posvátná tradice nebo obětní uctívání.*

** *Rši je označení pro postavy hinduistické mytologie. Jde o poustevníky, kteří díky asketiz a rozjímání získali nadlidskou moudrost a magickou moc a přiblížili se ve své síle bohům, někdy dokonce ršiové dosáhli božství (tato skupina ršů se označuje jako dévarši).*

*** *Sanskary (sanskert) či sankhary (páli) jsou mentální formace zachované ze zaniklé mysli. Zahrnují přibližně padesát mentálních fenoménů, určujících aktivní odpověď mysli na vnímané objekty.*